

KOMPAS

Colofon

Jaargang: 10
Nummer 1
Augustus 2018

Werkmateriaal met verwerkingsmogelijkheden voor leidinggevenden en kinderen van -12 kinderclubs.

Redactie

Mw. P.H. Herweijer, voorzitter
Mw. G.M. de Regt, eindredactie
Dhr. W. Bruinsma
Dhr. G.M.J. Eikelboom
Mw. J. de Jongh
Mw. A. Lindeman-Evertsen
Mw. J. Molenaar
Mw. D.J. Qualm-Visser
Mw. N.L. van Wijngaarden-Kersten

Uitgave

Jeugdbond Gereformeerde Gemeenten
Postbus 79
3440 AB Woerden
T: (0348) 489948
I: www.jbgg.nl
E: info@jbgg.nl

Van de redactie

Als je de geschiedenissen in de Bijbel leest, realiseer je je vaak niet dat hier ook gewoon kinderen bij geweest zijn. Bij de reis door de woestijn naar het Beloofde Land, bij de wegvoering naar Babel, bij de wonderen die de Heere Jezus deed... Meestal spelen volwassenen de hoofdrol. Maar er zijn in de Bijbel ook geschiedenissen waar het om de kinderen gaat. Soms worden ze met name genoemd. Het is niet voor niets dat deze geschiedenissen in de Bijbel staan. De Heere laat er iets mee zien: kinderen zijn belangrijk voor Hem. Veel gelovigen uit het Oude en Nieuwe Testament dienden Hem al vanaf hun kinderjaren. Dat is bemoedigend voor iedereen die met kinderen werkt. Het is ook bemoedigend voor de kinderen zelf: je bent niet te jong om bekeerd te zijn en niet te klein om de Heere te dienen. Wij hopen dat het jaarthema 'Kinderen in de Bijbel' jullie veel goede en gezegende momenten rondom het Woord van God zal bieden.

Namens de redactie,

Gertrude de Regt

verbindt jongeren

Kinderen in de Bijbel – Laat de kinderen tot Mij komen

Thema

Toelichting op het thema

Dit jaar behandelen we in Kompas het thema 'kinderen in de Bijbel'. In de Bijbel worden regelmatig kinderen bij name genoemd. Dit is de eerste vertelling in deze serie. Het is ook de eerste vertelling in een nieuw verenigingsseizoen.

Doel van de vertelling

Het doel van de vertelling kunnen we het best weergeven met de woorden die de Heere Jezus Zelf sprak: *Laat de kinderkens tot Mij komen en verhindert hen niet, want derzulken is het Koninkrijk Gods*. Het Koninkrijk van de Heere is ook voor kinderen! Kinderen zijn welkom bij de Heere Jezus. Je bent nooit te jong of te klein om tot Hem te gaan.

Introductie van het thema voor de kinderen

In de Bijbel gaat het regelmatig over kinderen. Laat de kinderen een aantal namen noemen en schrijf ze op een groot vel papier. Vraag daarna bij elke naam wat ze ervan weten en schrijf dat er in steekwoorden bij. Vraag ook: "Waarom kun je merken of dit kind de Heere diende?" Dit blad kun je bij de volgende vertellingen steeds weer gebruiken. Daarna kun je naar de vertelling van vandaag.

Zingen en lezen

Zingen

Psalm 8: 2
Psalm 22: 12 en 16
Psalm 25: 6
Psalm 34: 6
Psalm 81: 1, 7, 11 en 12
Psalm 105: 3 en 5
Psalm 115: 7
Psalm 119: 5
Psalm 131

Lied uit 'Tot Zijn eer': Gedenk aan je Schepper
Voor jonge kinderen: Eenmaal mochten kinderen

Lezen

Markus 10: 13-16

Kerntekst

Maar Jezus dat ziende, nam het zeer kwalijk en zeide: Laat de kinderkens tot Mij komen en verhindert hen niet; want derzulken is het Koninkrijk Gods (Markus 10: 14).

Eenmaal mochten kinderen

1. Eenmaal mochten kinderen
Rondom Jezus staan
Niemand mocht ze hinderen
Om tot Hem te gaan	3. Zo heel dicht bij Jezus
Kan ik nu niet staan
Hij is naar de hemel
Weer teruggegaan
2. Vriendelijke woorden
Heeft Hij toen gezegd
Zegenende handen
Op hun hoofd gelegd	4. Maar nu klinkt Zijn stemme
Zo vol heerlijkheid:
'K Heb voor al Mijn kinderen
Hier een plaats bereid.

Vertelling

“Heb je het gehoord? De Heere Jezus komt in ons dorpje. Ik ga naar Hem toe. En ik neem mijn baby mee. Ik ga vragen of Hij hem wil zegenen...” In een plaatsje aan de oostkant van de Jordaan staat een groepje mensen. Sommigen dragen een kindje op de arm, anderen hebben een kind aan hun hand. Er zijn kinderen die nog maar net kunnen lopen. Anderen nog helemaal niet...

Ze hebben gehoord dat de Heere Jezus heel dichtbij is. Ze zeggen tegen elkaar: “Er komen zoveel mensen bij Hem en Hij heeft nog nooit iemand weggestuurd. Wij gaan ook naar Hem toe, met onze kinderen! Zij hebben de zegen van de Heere nodig!”

Het zijn niet alleen vrouwen, moeders, die naar de Heere Jezus gaan. Nee, er zijn vaders bij, zussen en broers, opa's en oma's. Ze weten: Alleen als de Heere je zegent, ben je echt gelukkig!

Als ze bij de plaats komen waar de Heere Jezus is, zien ze allerlei zieke mensen. Zij zijn ook op weg naar de Heere. Ze willen graag weer gezond worden. En ja, de Heere verhoort hun gebed. Hij maakt hen beter. Blij gaan ze terug naar huis!

Kijk, weer komt er een groep mensen naar Hem toe. Dit keer zijn het farizeeën. Ze komen met een vraag naar de Heere Jezus; een strikvraag... Ook zij mogen bij Hem komen; zij worden niet weggestuurd. De Heere Jezus geeft hen een antwoord.

Er komen nog meer mensen. De Heere onderwijst hen. Hij leert hen hoe ze zalig kunnen worden. Ook tollenaars en zondaars, mensen die grote zonden hebben gedaan, mogen bij Hem komen. Zij worden niet weggestuurd.

En nu komen ook de mensen met hun kleine kinderen bij de Heere Jezus.

Maar dan... opeens klinken er boze stemmen. Een paar mannen vragen: “Wat komen jullie met die kinderen doen? Willen jullie met die kleine kinderen naar de Heere Jezus? Dat kan echt niet; die kinderen zijn nog veel te klein om naar onze Meester toe te gaan. Ze begrijpen toch nog niet wat Hij zegt! Ga maar weer terug naar huis. Later, als ze groot zijn, dan mogen ze terug komen! De Heere Jezus heeft nu geen tijd voor ze. Hij heeft het veel te druk!”

Wie sturen die kinderen weg? Zijn het Farizeeërs? Of proberen de Schriftgeleerden hen tegen te houden? Nee... het zijn de discipelen van de Heere Jezus!

Daar staan die mensen met hun kinderen. Ze zijn geschrokken! Mogen hun kinderen niet bij de Heere komen? Wil Hij hun kleine kinderen niet zegenen? Zijn ze nu voor niets gekomen? Maar... Hij is toch de Enige Die hun kinderen kan zegenen? Teleurgesteld willen ze zich omkeren.

Dan klinkt er een ineens een heel andere stem. Wie spreekt daar? De Heere Jezus Zelf! Zijn stem klinkt bestraffend. Stuurt Hij die kinderen ook weg? Nee, Hij heeft nog nooit iemand weggestuurd. Hij bestraft niet de mensen met hun kinderen, maar de discipelen! De Heere Jezus is boos op hen, omdat ze de kinderen weg willen sturen. Hij zegt: "Jullie mogen die kinderen niet tegenhouden. Je mag ze niet wegsturen! Denk toch niet dat ze te klein zijn om tot Mij te komen. Ik ben niet alleen voor grote mensen gekomen, maar ook voor kinderen; ja, zelfs voor de allerkleinste kinderen, voor baby's." De Heere Jezus weet het: het is de laatste keer dat Hij hier is. Hij gaat naar Jeruzalem om te lijden en te sterven. Hij zal hier nooit meer terug komen.

Hij zegt: "*Laat de kinderkens tot Mij komen, en verhindert ze niet!* Het is juist goed dat die kleine kinderen bij Mij worden gebracht. Zij hebben ook een nieuw hart nodig en dat wil Ik hen geven. Zij kunnen Mijn zegen niet missen!" Hoor je dat? Je bent voor de Heere niet te klein of te jong! De Heere wil ook kinderen bekeren tot Hem. Hij wil juist kinderen in Zijn dienst hebben. Hij wil juist kinderen een hart geven dat Hem liefheeft en dat Hem wil gehoorzamen.

"Ja," gaat de Heere Jezus verder, "*want dezulken is het Koninkrijk der hemelen.* Ook zij horen bij het Koninkrijk van Mijn Vader. Daar horen niet alleen grote mensen bij, die alles al goed kunnen begrijpen. Daar horen zelfs kinderen bij die nog niets weten."

Dan neemt de Heere Jezus die kinderen bij Zich. De baby'tjes neemt Hij in Zijn armen en zegent hen. De kleine kinderen omarmt Hij en legt Zijn handen op hun hoofdjes en geeft ze Zijn zegen. Alles wat die ouders vragen, doet Hij. Hij wil ook nu nog alles geven wat jij nodig hebt en wat je van Hem bidt. Vraag of Hij ook jou Zijn zegen wil geven. Dan heb je alles!

Dan kijkt de Heere Jezus Zijn discipelen aan. "Als jullie niet worden als een kind, zul je het Koninkrijk van Mijn Vader niet ingaan." De discipelen hebben de kleine kinderen gezien. Ze werden naar de Heere Jezus gedragen. Ze konden zelf niet lopen, maar vertrouwden op de mensen die hen droegen. Anderen kwamen aan de hand van hun vader of moeder naar Hem toe, omdat ze zelf de weg niet wisten. "Jullie hebben gezien hoe dicht die kinderen bij Mij kwamen. Ze vertrouwden Mij. Zo moeten jullie ook doen," zegt de Heere Jezus. "Dicht bij Mij blijven. Dicht bij Mij leven. Mij in alles nodig hebben. Jullie moeten leren dat je zelf niets kunt. Dan krijg je Mij nodig. Niet alleen bij de moeilijke dingen, maar bij alle dingen; ook de heel gemakkelijke. Jullie moeten bij alles wat jullie doen, vragen: Heere, wat wilt U dat ik doen zal? Jullie moeten leren om helemaal op Mij te vertrouwen. Jullie moeten Mij op Mijn Woord geloven."

Is dat makkelijk: in de Heere geloven en altijd op Hem vertrouwen? Als er nu eens iets gebeurt wat je helemaal niet begrijpt? Dan kan het wel eens heel moeilijk zijn. Je denkt dat de Heere het fout doet... Misschien wantrouw je de Heere dan wel, of je bent boos op Hem. Maar toch: de Heere wil je dat geven! Alles wat jij niet kunt, wil Hij je geven. Dat heeft de Heere al tegen je gezegd, toen je nog heel jong was. Toen waren er mensen die je de kerk binnen droegen. Daar ben je gedoopt. Je werd bij de Heere Jezus gebracht, net als deze kinderen. Toen heeft de Heere gezegd: je hebt een zondig hart. En met dat zondige hart kun je niet bij Mij wonen. Maar nu laat Ik je dopen, want Ik kan je zonden vergeven. Ik kan je schoon wassen van al je zonden. Ik kan je ervan verlossen. Dat laat Ik je nu zien.

Geloof je, dat Hij dat kan? Laat niets je dan verhinderen om naar de Heere Jezus te gaan. Vraag maar, of je Hem steeds méér nodig mag krijgen. Vraag Hem, of Hij je wil leren dat je zonder Hem niets kan doen. Hij heeft het Zelf gezegd:

Opent uwe mond,
eist van Mij vrijmoedig,
op Mijn trouwverbond,
al wat u ontbreekt,
schenk Ik zo gij 't smeekt,
Mild en overvloedig!

Achtergrondinformatie bij het Bijbelgedeelte voor leidinggevenden

Algemeen

Het is opmerkelijk zo vaak als er in de Bijbel over kinderen en jongeren wordt gesproken. Er is niet één leeftijdsgroep die zo vaak genoemd wordt en voor wie zoveel beloften in de Bijbel staan, als juist voor hen! (Bijvoorbeeld: Psalm 34: 12, Spreuken 8: 17).

Kinderen hoorden er in het Oude Testament helemaal bij. De ouders moesten hen de wetten van de Heere inscherpen. Bij en in de Jordaan stonden gedenksteden, zodat kinderen hun ouders zouden vragen: "Wat zijn u deze stenen?" Bij het Pascha moesten ook de kinderen aanwezig zijn. Eén van hen moest vragen: "Wat hebt gij daar voor een dienst?" (Exodus 12: 26, 27). De ouders werden zo in de gelegenheid gesteld hen de daden en de woorden van de Heere te vertellen. Zo zouden er meer voorbeelden te noemen zijn.

Waar we deze geschiedenis in de Bijbel vinden

Deze geschiedenis kunnen we vinden in het Evangelie van Mattheüs, Markus en Lukas. Zo belangrijk heeft de Heere dit gevonden dat Hij het zelfs op drie plaatsen in Zijn Woord heeft laten beschrijven! Als we deze drie gedeeltes naast elkaar leggen, zijn er een aantal verschillen.

Mattheüs 19: 13-15	Markus 10: 13-16	Lukas 18: 15-17
13 Toen werden kinderkens tot Hem gebracht, opdat Hij de handen hun zou opleggen en bidden; en de discipelen bestraffen dezelve.	13 En zij brachten kinderkens tot Hem, opdat Hij hen aanraken zou; en de discipelen bestraffen degenen die hen tot Hem brachten.	15 En zij brachten ook de kinderkens tot Hem, opdat Hij die zou aanraken; en Zijn discipelen dat ziende, bestraffen dezelve.
14 Maar Jezus zeide: Laat af van de kinderkens, en verhindert hen niet tot Mij te komen; want derzulken is het Koninkrijk der hemelen.	14 Maar Jezus dat ziende, nam het zeer kwalijk en zeide tot hen: Laat de kinderkens tot Mij komen, en verhindert hen niet, want derzulken is het Koninkrijk Gods.	16 Maar Jezus riep dezelve kinderkens tot Zich, en zeide: Laat de kinderkens tot Mij komen en verhindert hen niet; want derzulken is het Koninkrijk Gods.
15 En als Hij hun de handen opgelegd had, vertrok Hij vandaar.	15. Voorwaar zeg Ik u: Zo wie het Koninkrijk Gods niet ontvangt gelijk kinderken, die zal in hetzelfde geenszins ingaan. 16 En Hij omving hen met Zijn armen, en de handen op hen gelegd hebbende, zegende Hij dezelve.	17 Voorwaar zeg Ik u: Zo wie het Koninkrijk Gods niet zal ontvangen als een kindeken, die zal geenszins in hetzelfde komen.

Waar deze geschiedenis plaatsvond en wat eraan vooraf ging

En het geschiedde toen Jezus deze woorden geëindigd had, dat Hij vertrok van Galilea en kwam over de Jordaan in de landpalen van Judea (Mattheüs 19: 1).

De Heere Jezus is op reis naar Jeruzalem. Het is de laatste keer dat Hij deze reis maakt! Hij gaat dit keer vanuit Galilea, via Perea, naar Judea. Perea ligt aan de andere kant van de Jordaan.

In Perea volgen veel mensen Jezus om genezing te ontvangen en ze worden door Hem genezen (Mattheüs 19: 2). De Farizeeërs komen tot Hem om Hem te verzoeken. Ook zij worden door Hem ontvangen en krijgen antwoord op hun vraag.

Kinderen tot Hem gebracht

In de Bijbel staat: 'zij brachten'. Er wordt niet precies verteld wie dat zijn, maar het zijn niet alleen moeders geweest; ook anderen.

'Kinderkens'. Het woord dat hier gebruikt wordt, wijst op heel jonge kinderen, baby's. De Heere Jezus kon ze omhelzen en in Zijn armen nemen. Degenen die ze bij Hem brengen, zijn zich er wel van bewust dat ze de zegen van de Heere Jezus nodig hebben.

Lukas schrijft er het woordje 'ook' bij: En zij brachten óók de kinderkens tot Hem. Daarin proef je een stukje verbazing; zelfs kinderen – die lichamelijk niet ziek zijn – worden bij Hem gebracht.

Opdat Hij ze zou aanraken

Degenen die de kinderen tot de Heere Jezus brengen, willen dat Hij hun kinderen zal 'aanraken' (Markus). Mattheüs vult dit nog verder in als hij schrijft, dat ze wilden 'dat Hij hen de handen zou opleggen en bidden'.

Met 'aanraken' wordt niet één of andere magische handeling bedoeld, maar een geloofswerkzaamheid, zoals bij de bloedvloeiende vrouw. Zij raakte Hem aan als een behoeftige vrouw, die Zijn genadige hulp nodig had. En dan zegt de Heere Jezus: *Ik heb bekend dat kracht van Mij uitgegaan is* (Lukas 8: 46). We komen dit woord ook tegen in de geschiedenis van de opwekking van de jongeling te Naïn: *En Hij raakte de baar aan, waarop de dode jongen lag* (Lukas 7: 11-17). Die aanraking betekende leven. Van Johannes op Padmos lezen we: *En toen ik Hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten. En Hij legde Zijn rechterhand op mij* (Openbaring 1). Die aanraking bracht leven, bracht vrede, bracht zaligheid mee. Deze ouders vragen eigenlijk: Heere, neem mijn kind(eren) voor Uw rekening.

De reactie van de discipelen

En de discipelen bestrafden dezelve

Het woord 'bestrafen' dat hier gebruikt wordt, is in de Bijbel hetzelfde woord dat gebruikt wordt als de Heere Jezus de winden en de zee bestraft. Het is: met kracht spreken. Ze werden weggestuurd, ze werden hard behandeld.

Naar de gedachte van de discipelen waren deze kinderen nog veel te jong om in de Heere Jezus te geloven.

Ten diepste zit er de visie op kinderen achter die in die tijd in het Jodendom gangbaar was. Kinderen werden in Israël op hun twaalfde 'zoon der wet' (jongens) of 'dochter der wet' (meisjes). Dan mochten ze in de tempel komen en werden ze in religieus opzicht volwassen. Dan pas kon je door de werken van wet een gerechtigheid voor God verwerven en een plaats in het Koninkrijk. De kinderen die tot de Heere Jezus werden gebracht, waren allemaal nog onder de twaalf jaar. En dus volgens de inzichten van die tijd nog veel te jong.

Het antwoord van de Heere Jezus

Maar Jezus, dat ziende, nam het zeer kwalijk

Het grondwoord dat hier gebruikt wordt, kan ook vertaald worden met: 'erg boos worden'. Het woord dat Lukas hier gebruikt, komt in het hele Nieuwe Testament maar één keer voor, en dat is hier. Hij was heilig verontwaardigd over het wangedrag van Zijn discipelen. Hij is heel boos over de houding en de handeling van de discipelen. De Heere Jezus bestraft Zijn discipelen zelfs in het bijzijn van al die andere mensen; iets wat Hij anders nooit deed.

Het Koninkrijk der hemelen, het Koninkrijk Gods

Het Koninkrijk Gods: dat is daar waar de Heere Jezus als Koning wordt erkend en beleden. Waar Christus heerst en regeert. Waar Zijn genade en liefde regeert. Waar Hij het voor het zeggen heeft met Zijn heilzame geboden. Waar Jezus als de Zaligmaker wordt aangenomen. Waar het Evangelie wordt geloofd. Waar mensen zich overgeven aan Hem. Waar mensen oprecht in de Heere Jezus geloven en al Zijn weldaden aannemen (H.C.) Wij moeten onderdaan worden van dit Koninkrijk.

Wij moeten een onderdaan zijn of worden van dit Koninkrijk. Dat worden we niet door geboorte binnen de kerk of door de doop, maar door wedergeboorte. Zoals de Heere Jezus dat ook aan Nicodemus vertelde. Alleen als we opnieuw geboren worden, zijn we onderdaan van het Koninkrijk van God. Anders horen we er alleen maar uiterlijk bij. Daarvan heeft de Heere Jezus gezegd dat de 'kinderen des koninkrijks buiten geworpen zullen worden'.

Worden als een kind

De Heere leert Zijn discipelen 'dat ze moeten worden als een kind'. Dat heeft Hij een poosje daarvoor ook al eens gedaan (Matth. 18: 1-5).

Christus wijst hier op de kinderlijke eigenschappen van een kind. Een kind is afhankelijk, het moet leven van wat het krijgt. Een kind moet verzorgd worden, want het kan nog niet voor zichzelf zorgen. Het verwacht de zorg ook van die ander. Dat is wat de Heere Zijn kinderen leert: om het niet van je eigen kracht te verwachten. Of zoals het in Psalm 84 staat: 'Welzalig hij die ál zijn kracht en hulp alleen van U verwacht'.

Een kind is ook aanhankelijk. Dit wijst op een vertrouwelijke verhouding tussen een ouder en een kind. De Kanttekeningen schrijven: "Dat wil zeggen: in nederigheid en in eenvoudigheid en in oprechtheid." Worden als een kind. Dat werd Paulus op de weg naar Damascus. Toen ging hij vragen als een kind dat de weg niet meer weet: *Heere wat wilt Gij, dat ik doen zal?* Toen moest hij bij de hand genomen worden en geleid worden. Toen kreeg hij een kinderhart.

Betekenis van de Doop

verbindt jongeren

Als kinderen gedoopt worden, verbindt de Drie-enige God Zijn Naam met de naam van het kind. De Heere wijst de zondigheid aan. Maar Hij wijst er tegelijkertijd op, dat er bij Hem verzoening mogelijk is door het bloed van de Heere Jezus. Bij de Doop worden de kinderen door de ouders bij God gebracht.

Belijdenisgeschriften

Heidelbergse Catechismus

HC, Zondag 26

Vraag 70: Wat is dat, met het bloed en de Geest van Christus gewassen te zijn?

Antwoord: Het is vergeving der zonden te hebben van God uit genade te hebben om des bloeds van Christus' wil, hetwelk Hij in Zijn offerande aan het kruis voor ons uitgestort heeft; daarna ook, door den Heiligen Geest vernieuwt en tot lidmaten van Christus geheiligd te zijn, opdat wij hoe langer hoe meer der zonden afsterven en in een Godzalig, onstraffelijk leven wandelen.

HC, Zondag 27

Vraag 73: Waarom noemt dan de Heilige Geest de Doop het bad der wedergeboorte en de afwassing der zonden?

Antwoord: God spreekt alzo niet zonder grote oorzaak: namelijk, niet alleen om ons daarmede te leren, dat, gelijk de onzuiverheden des lichaams met water, alzo ook onze zonden door het bloed en den Geest van Jezus Christus weggenomen worden, maar veelmeer, omdat Hij ons door dit Goddelijke pand en waarteen wil verzekeren, dat wij zo waarachtiglijk van onze zonden geestelijk gewassen zijn, als wij uiterlijk met het water gewassen worden.

Vraag 74: Zal men ook de jonge kinderen dopen?

Antwoord: Ja het; want mitsdien zij alzowel als de volwassenen in het verbond Gods en Zijn gemeente begrepen zijn, en dat hun door Christus' bloed de verlossing van de zonden en de Heilige Geest, Die het geloof werkt, niet minder dan den volwassenen toegezegd wordt, zo moeten zij ook door den Doop, als door het teken des Verbonds, der Christelijke Kerk ingelijfd en van de kinderen der ongelovigen onderscheiden worden, gelijk in het oude Verbond of Testament door de Besnijdenis geschied is, voor dewelke in het nieuwe Verbond de Doop ingezet is.

Dordtse Leerregels

DL. Hoofdstuk 1 art. 17

Nademaal wij van de wil van God uit Zijn Woord moeten oordelen, hetwelk getuigt, dat de kinderen der gelovigen heilig zijn, niet van nature, maar uit kracht van het genadeverbond, in hetwelk zij met hun ouders begrepen zijn, zo moeten de Godzalige ouders niet twifelen aan de verkiezing en zaligheid hunner kinderen, welke God in hun kindsheid uit dit leven wegneemt. (Gen. 17 : 7, Hand. 2 : 39, 1 Korinthe 7 : 14)

Hoofdstuk 3/4, art. 8

Doch zovelen als er door het Evangelie geroepen worden, die worden ernstiglijk geroepen. Want God betoont ernstiglijk en waarachtiglijk in Zijn Woord, wat Hem aangenaam is: namelijk, dat de geroepenen tot Hem komen. Hij belooft ook met ernst allen, die tot Hem komen en geloven, de rust der zielen en het eeuwige leven.

Doopformulier

'dat wij met onze kinderen in zonden ontvangen en geboren, en daarom kinderen des toorns zijn, zodat wij in het rijk Gods niet kunnen komen, tenzij wij van nieuws geboren worden.

En hoewel onze kinderen deze dingen niet verstaan, (...) aangezien zij ook (...) der verdoemenis in Adam deelachtig zijn, en alzo ook weder in Christus tot genade aangenomen worden; gelijk ook God spreekt tot Abraham, de vader aller gelovigen, en overzulks tot ons en onze kinderen, zeggende: Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u, en tussen uw zaad na u in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u te zijn tot een God en uw zaad na u. (Genesis 17 : 7)

Dit betuigt ook Petrus, in Handelingen 2 : 39, met deze woorden: Want u komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen die daar verre zijn, zovelen als er de Heere onze God toe roepen zal.

Daarom heeft God voormaals bevolen hen te besnijden, hetwelk een zegel des verbonds en der gerechtigheid des geloofs was; gelijk ook Christus hen omhelsd, de handen opgelegd en gezegend heeft.' (Markus 10 : 16)

Extra ideeën bij dit thema

verbindt jongeren

- De tekst 'Die Mij vroeg zoeken, zullen Mij vinden' (Spreuken 8:17) kleuren, er een collage of poster mee maken, verven of handletteren. (<https://www.postfabriek.nl/2013/10/19/handlettering/>)
- Neem een groot blad papier. Schrijf bovenaan: *Laat de kinderen tot Mij komen*. Geef elk kind een niet te groot blad papier. Daarop mag het zichzelf tekenen, eventueel samen met broertjes en zusjes. Aan het eind kunt u deze tekeningen op het grote vel papier plakken. Geef het een plaatsje in de zaal waar u club houdt.

Antwoorden bij werkboekje -10

Vul maar in

Kies woorden uit het vak en vul ze op de goede plaats in.

1. De vaders en moeders hadden baby's en *kleine kinderen* bij zich.
2. Ze gingen naar de *Heere Jezus* toe.
3. Ze wilden dat Hij hun kinderen *zegende*.
4. Hij maakte ook *zieken* gezond.
5. De *Farizeeërs* stelden een strikvraag.
6. De *discipelen* zeiden: "Ga maar weer weg!"
7. Daarom werd Jezus *boos* op hen.
8. Hij zei: "Laat de *kinderkens* tot Mij komen."
9. En Hij legde Zijn *handen* op hun hoofdjes en zegende hen.
10. De discipelen moesten worden als een *kind*.

'Laat de kinderen tot Mij komen'

Tiemen: "Kinderen kunnen ook andere kinderen bij de Heere Jezus brengen."

Marijke: "Nee hoor, dat kun je alleen als je groot bent."

- a. Met wie ben jij het eens? Leg uit waarom.
Tiemen heeft gelijk. Bespreek met de kinderen dat je ook je vriendjes en vriendinnetjes, klasgenoten en buurkinderen bij de Heere Jezus kunt brengen. Dat kan door over Hem te vertellen, voor andere kinderen te bidden, hen mee te nemen naar de club, enz.
- b. De discipelen verhinderden de kinderen om tot de Heere Jezus te gaan. Kun jij andere kinderen verhinderen om tot de Heere te gaan? Hoe dan?
*Ja, dat kan! Als je dingen zegt of doet waar de Heere verdriet van heeft. Bijvoorbeeld als je oneerbiedig over de Heere spreekt, lelijke woorden gebruikt, oneerlijk bent, andere kinderen plaagt... Dan verhinder je andere kinderen om in de Heere te geloven. Kinderen die niet naar de kerk gaan, letten wel op wat jij doet. Wat doe je als je wordt uitgescholden? Scheld je dan terug of blijf je rustig?
Het omgekeerde is ook waar: als je goed over de Heere spreekt, als je andere kinderen helpt als er iets is, altijd eerlijk bent, enz. laat je zien wat de Heere belangrijk vindt. Als je de Heere liefhebt, ga je op Hem lijken en andere mensen zien dat.*
- c. Waarvoor heb jij zelf de Heere Jezus nodig?
Praat met de kinderen over waarvoor je de Heere Jezus nodig hebt; vergeving van je zonden, dat het weer goed wordt tussen de Heere en jou, dat Hij je het eeuwige leven kan geven, ...
- d. Hoe kun jij tot de Heere Jezus gaan?
Door tot de Heere te bidden en te luisteren naar Zijn Woord, de Bijbel. De Heere spreekt tot jou in de kerk, op de club, tijdens de bijbelles op school, als jullie thuis uit de Bijbel lezen. Vraag of de Heere je oren en je hart wil openen voor wat Hij zegt. Vertel in je gebed eerlijk alles tegen de Heere. Vraag maar wat je nodig hebt: of de Heere je zonden wil vergeven, of Hij je een hart wil geven dat Hem liefheeft, of Hij je wil leren om Hem te gehoorzamen,...
- e. Zijn er ook dingen die jou tegen kunnen houden om naar de Heere Jezus te gaan?
Bespreek met de kinderen wat hen tegen kan houden. Denk je dat je nog te klein bent om bekeerd te worden? Begrijp je nog heel veel dingen niet? Of heb je soms niet zoveel zin om te bidden of je

Bijbel te lezen? Ook dat mag je aan de Heere vertellen. Je mag naar de Heere komen zoals je bent. Net als de kinderen in de Bijbel.

Kleur wat goed is

De kinderen werden bij de Heere Jezus gebracht. Ook nu kunnen vaders en moeders hun kinderen bij de Heere Jezus brengen. Weet je hoe ze dat doen? Kijk in het vak hieronder en kleur wat daarbij hoort.

De kinderen kunnen deze plaatjes kleuren:

- Mijn ouders bidden met mij
- Mijn ouders hebben mij laten dopen
- Mijn ouders vertellen thuis Bijbelverhalen
- Mijn ouders nemen mij mee naar de kerk

Dominopuzzel

Begin bij de pijl en leg deze dominostenen daarna achter elkaar, met dezelfde kleuren tegen elkaar aan. Wat lees je nu?

Antwoord: *Ook kinderen zijn welkom bij de Heere Jezus.*

1. Wie heeft dat gezegd?
De Heere Jezus.
2. Tegen wie zei Hij dat?
Tegen Zijn discipelen.
3. Wanneer zei Hij dat?
Toen Zijn discipelen de mensen tegenhielden die hun kinderen bij de Heere Jezus wilden brengen.
4. Waarom zei Hij dat?
Omdat ze die kinderen niet tegen mochten houden.
5. 'Laat de kinderen tot Mij komen'. Wat betekent dat voor jou?
Ook ik mag tot de Heere Jezus gaan, daarvoor ben ik niet te klein.

Antwoorden bij werkboekje +10

Vul maar in

Zoek de antwoorden op deze vragen op in de woordzoeker. Ze staan alle richtingen op. De letters die overblijven, vormen samen een Bijbeltekst.

1. Wat hadden de vaders en moeders bij zich? *Kleine kinderen.*
2. Sommige kinderen waren misschien nog *baby's*.
3. Ze wilden dat de Heere Jezus hun kinderen *zegende*.
4. Er kwamen ook *zieken* tot Hem.
5. Wie stelden een strikvraag? *Farizeeën.*
6. Door wie werden de ouders verhinderd? *Discipelen.*
7. Daarom werd Jezus *boos*.
8. Hij zei: "Laat de *kinderkens* tot Mij komen."
9. En Hij legde Zijn *handen* op hun *hoofdjes* en zegende hen.
10. De discipelen moesten worden als een *kind*.

Uitkomst: *Die Mij vroeg zoeken, zullen Mij vinden* (Spreuken 8: 17a).

'Laat de kinderen tot Mij komen'

1. De kinderen werden door hun ouders bij de Heere Jezus gebracht.
 - a. Waarom brachten de ouders hun kinderen bij de Heere?
Ze wilden dat de Heere Jezus hen zou zegenen.
 - b. Ook nu kunnen ouders hun kinderen tot de Heere Jezus brengen. Hoe kunnen ze dit doen?
Laat de kinderen dingen noemen. Bijvoorbeeld: voor hen bidden, hen laten dopen, uit de Bijbel vertellen, zelf de Bijbel leren lezen, goede boeken geven om te lezen, psalmen en christelijke

liederen zingen, meenemen naar de kerk, met hen praten over het geloof, de Heere dienen in hun leven.

- c. Lees wat Sophie, Jesse, Simon en Laura zeggen. Proberen zij andere kinderen bij de Heere Jezus te brengen of verhinderen ze hen juist?
*Lees samen de uitspraken. Herkennen de kinderen zich erin?
 Het zal voor de kinderen duidelijk zijn dat het gedrag van Sophie en Simon andere kinderen hindert. Laura probeert de zorgen van kinderen in haar klas bij de Heere te brengen. Jesse wil het heel graag, maar vindt het ook moeilijk.*

Sophie: Tijdens het bidden stootte Anna mij expres aan.

Laura: Elke avond bedenk ik of er kinderen in mijn klas zijn voor wie ik kan bidden.

Simon: Een groepje jongens scheldt ons weleens uit. Wij schelden dan terug en soms vechten we ook.

Jesse: Ik vind het moeilijk om aan de kinderen in mijn straat te vertellen wat wij geloven. Maar soms bid ik 's avonds of de Heere me daarbij wil helpen.

- d. "Laat de kinderen tot Mij komen," zei de Heere Jezus. Waarom zou Hij willen dat je tot Hem komt, juist nu je jong bent?
De Heere wil ook jou zegenen. Hij wil dat je Hem nodig krijgt, tot vergeving van je zonden. Hij wil je hele hart hebben, juist nu je nog jong bent. Als je jong de Heere leert kennen, kun je Hem je hele leven dienen.
- e. Hoe kun jij zelf tot de Heere Jezus gaan?
Je kunt tot de Heere gaan door het gebed. In je gebed mag je alles tegen de Heere zeggen en je mag alles aan Hem vragen. Vertel Hem maar waarvoor je Hem nodig hebt. Lees ook uit je Bijbel, want daardoor spreekt de Heere tot je. Vraag de Heere of Hij Zijn Geest in je hart wil geven, zodat je Zijn woord leert begrijpen en zodat je zult bidden tot Zijn eer.

Worden als een kind

De Heere Jezus zegt in deze geschiedenis dat het Koninkrijk der hemelen is bedoeld voor mensen die worden als een kind. Om welke eigenschappen van een klein kind gaat het, denk je? Kleur deze eigenschappen.

Kleuren: klein, niet achterdochtig, kan zelf niets, aanhankelijk, vertrouwend, nederig, gelovig, heeft iemand nodig die hem helpt.

Puzzel

K						A					K								B							
O						A	D			B	I								E				K			
N						G	N	I		H	I	N	H	Z	V				V	G	S		W			
I		A	O	Z	E	R	S		A	D	D	E	I	E	V		P	E	E	T	B	J	A			
N	K	R	N	E	L	A	C	I	N	D	E	M	E	R	O		E	R	E	R	R	E	O	L		
K	O	M	T	G	I	J	K	I	N	D	E	R	E	N	H	O	O	R	T	N	A	A	R	M	I	J
R	M	E	V	E	K	E	P	G	E	N	K	L	D	I	R	P	E	R	S	F	C	U	V	K		
I	J	E	N	A	N		N	E	A	N		E	E	E	N	W	L	A	O	Z	T	H	Z	I		
K	N			N	E			L	A			N	N		D	A	E		K	I	E	T	A	N		
				G	N			E	N			S			E	A	G			N	N	E	L	G		
				E				N							R	R	G			S		N	E			
				N											E		E						M			
															N		N									

Oplossing: Komt, gij kinderen, hoort naar Mij.

In welke psalm staat deze zin?

Psalm 34 vers 12

Wat betekent die zin?

De Heere roept kinderen op om naar Hem te horen. Horen betekent: gehoorzamen.

Kinderen in de Bijbel - Mozes

Thema

Toelichting op het thema

Het jaarthema gaat over 'Kinderen in de Bijbel'. In deze vertelling zal het gaan over de eerste levensjaren van Mozes.

Doel van de vertelling

De kinderen zien dat God Zijn kinderen vasthoudt en hun leven leidt. Dat wordt zichtbaar in deze geschiedenis. De Heere redt, ook vandaag!

Introductie van het thema voor de kinderen

Laat de kinderen een geboortekaartje zien.

Als er een baby wordt geboren, wil je het aan iedereen vertellen.

- Hoe zie je dat het feest is?
- Wat wil je vertellen?

Je eet misschien wel beschuit met muisjes, de vlag hangt uit. Het is feest! Er komt heel veel visite en iedereen wil de baby vasthouden.

Vandaag gaan we luisteren naar het verhaal over Mirjam. Ze woont in Egypte. Ze krijgt een broertje. Maar er wordt geen feest gevierd. Er komt geen visite. Mirjam is juist bang. Maar de Heere laat zien dat Hij zorgt, dat Hij redt.

Zingen en lezen

Zingen

Psalm 71 : 4 en 12

Psalm 90 : 1

Psalm 91 : 1 en 5

Psalm 103 : 4

Psalm 105 : 14

Psalm 113 : 4

Psalm 130 : 4

Lied uit 'Tot Zijn eer':

Als g' in nood gezeten

Nooit kan 't geloof teveel verwachten

Lezen

Exodus 2 : 1-10

Kerntekst

Door het geloof werd Mozes, toen hij geboren was, drie maanden lang van zijn ouders verborgen, overmits zij zagen dat het kindeken schoon was; en zij vreesden het gebod des Konings niet (Hebreeën 11: 23).

Vertelling

Het is stil in het huisje. De baby ligt te slapen. Gelukkig! Mirjam is opgelucht. Soms huilt hij, dan probeert moeder hem zo snel mogelijk weer stil te krijgen. Als de baby huilt, is Mirjam bang. Stel je voor dat de soldaten van Farao de baby horen huilen. O, dan...! Mirjam weet heel goed wat er dan gaat gebeuren. Ze zullen haar broertje meenemen en in de rivier de Nijl gooien. In de Nijl zal hij verdrinken en opgegeten worden door de krokodillen. Mirjam moet er niet aan denken.

Drie maanden geleden hebben Mirjam en Aäron een broertje gekregen. Niemand mocht weten dat er een jongetje in huis was. Vader Amram en moeder Jochebed hebben de baby verstopt. Ze luisteren niet naar koning Farao, want die wil alle jongetjes die geboren worden, doden. Het volk van Israël mag niet groter en sterker worden.

Farao is bang, hij ziet dat het volk van Israël steeds groter wordt. Hij is bang dat ze niet meer naar hem willen luisteren en in opstand zullen komen. Daarom had Hij een plan bedacht. Als hij de Israëlieten heel hard zou laten werken, zouden ze te moe zijn om in opstand te komen. En als ze niet hard genoeg werkten, zouden ze heel hard geslagen worden. Maar wat gebeurde er? Het volk groeide, er werden kinderen geboren. De Heere zorgde voor Zijn volk. Farao zag dat zijn plan niet lukte. Toen riep hij Sifra en Pua bij zich. Zij helpen de moeders altijd als er een baby geboren wordt. Hij had een heel wrede opdracht voor hen: als er een jongetje werd geboren, moesten ze het doden. Wat erg! Maar Sifra en Pua vreesden de Heere en ze lieten de jongetjes leven. Farao's plannen werden nog erger. Hij gaf een bevel: de jongetjes die geboren worden, moeten worden gedood. "In de Nijl gooien!" klonk zijn gebod. Daar zullen ze verdrinken en door de krokodillen worden opgegeten.

De vader en moeder van Mirjam dienen de Heere. Ze kunnen niet doen wat Farao zegt. Hun kindje laten doden omdat Farao dat wil? Nee, dat kunnen ze niet. Dat mogen ze niet van de Heere. Vader en moeder zijn de Heere meer gehoorzaam dan Farao.

Er is nog iets anders. Als Amram en Jochebed naar hun kindje kijken, is er iets wonderlijks. Met dit kindje is iets bijzonders aan de hand. Dat zien ze niet aan de buitenkant, maar dat geloven ze met hun hart. Door het geloof zien ze dat de Heere een bijzonder plan heeft met deze baby, dat weten ze zeker! Dit kind is een bijzonder geschenk van de Heere. Zou de Heere hun jongen misschien willen gebruiken in Zijn dienst? Door het geloof weten ze, dat dit kind niet zal sterven, maar dat hij zal opgroeien tot eer van God. Vader en moeder geloven vast dat de Heere zal helpen, wat er ook zal gebeuren. De Heere zal redding geven!

De baby groeit, hij gaat steeds harder huilen. Mirjam is vaak bang. Het kan zo niet meer! Straks is het buiten het huis te horen! En dan? Het is onmogelijk de baby nog langer verborgen te houden. Er moet een oplossing komen.

Bij de rivier de Nijl staat Mirjam met moeder. Ze snijden riet bij de oever van de rivier. Het zijn mooie, stevige stengels. Mirjam heeft al een hele stapel. Als ze genoeg hebben, gaat Mirjam samen met moeder naar huis.

Thuis zoeken ze samen de beste en sterkste stukken uit. Vader en moeder beginnen de stukken aan elkaar te vlechten. Steeds duidelijker is de vorm van een mandje te zien. Het mandje moet waterdicht zijn, anders zal het zinken. Daarom smeert vader pek aan de binnenkant. Alle gaatjes tussen het riet maakt hij dicht. Zo wordt het een stevig bootje, helemaal waterdicht. Dan haalt moeder de baby uit zijn bedje. Mirjam ziet dat moeder hem voorzichtig in het mandje legt.

Daar loopt Mirjam samen met moeder vanuit hun huis in de richting van de Nijl. Moeder draagt het mandje. In het mandje ligt de kleine baby. Als ze bij de rivier komen, gaan ze op zoek naar een geschikte plaats. Het moet een veilige plek zijn. Daar tussen het riet is een mooi plekje. Het valt niet op, roofdieren zullen het niet zien. Het mandje heeft dezelfde kleur als het riet. De Heere zal er voor zorgen. Voorzichtig zet moeder het mandje tussen het riet. Nog één keer kijkt Mirjam naar haar broertje. Wat zal er toch met hem gaan gebeuren? Zal er iemand zijn die het kindje vindt? En zal dat dan iemand zijn die voor hem zal zorgen?

"Mirjam, jij moet hier blijven!" Daar staat Mirjam, moeder gaat naar huis. Mirjam moet kijken hoe het met haar broertje afloopt. Zal iemand hem vinden? Mirjam blijft op een afstandje staan, zodat ze nog net het mandje kan zien. Soms hoort ze haar broertje huilen.

Wie komt daar aan? Ziet Mirjam het goed? Is het echt de prinses, de dochter van Farao met haar hofdames? Wat zal ze doen als ze haar broertje vindt? Ze zal vast en zeker zien dat het een baby van de Israëlieten is. Mirjam gaat een stukje verderop staan. De hofdames zullen iedereen in de buurt wegsturen, zodat de prinses zich rustig kan wassen bij de rivier. Maar Mirjam moet weten hoe het zal aflopen. Zo onopvallend mogelijk blijft ze kijken.

De prinses loopt langs de oever. Plotseling staat ze stil. Mirjam ziet de prinses kijken naar iets tussen het riet. Het is precies op de plaats waar haar broertje ligt. Ziet de prinses haar broertje? De prinses wenkt één van haar hofdames. Mirjam ziet dat de prinses wijst naar het mandje en dat ze iets tegen de hofdame zegt. De hofdame bukt tussen het riet. Mirjams hart bonst in haar keel als ze ziet dat de hofdame uit het riet komt met het mandje. O, wat zal er nu gebeuren? De prinses haalt het deksel van het mandje en ze ziet het kleine jongetje. Hij huilt. Mirjam ziet aan het gezicht van de prinses dat ze bewogen is, ze heeft medelijden met de kleine baby in het mandje. "Dit is een van de kinderen van de Israëlieten," zegt de prinses. "Ach kijk, hij huilt. Moet dit kindje nu gedood worden? Nee, dat zal niet gebeuren. Ik wil voor dit jongetje zorgen. Ik wil voor deze kleine baby zorgen alsof het mijn eigen jongen is." De Heere werkt in het hart van de prinses medelijden met deze jongen.

Mirjam ziet alles gebeuren. Haar gedachten gaan ontzettend snel. Haar broertje moet gevoed worden, hij moet melk krijgen om te groeien. Er is dus een moeder nodig om het kindje te kunnen voeden.

Mirjam bedenkt zich geen moment en loopt naar de prinses toe. “Prinses,” zegt ze, “ik weet een vrouw die de baby melk kan geven, zal ik haar voor u roepen?” “Ga dat doen,” zegt de prinses.

Mirjam loopt zo snel mogelijk. Ze kijkt niet om zich heen. Ze moet naar haar moeder, vlug! “Moeder, de prinses heeft de baby gevonden! Ze wil hem meenemen naar het paleis en voor hem zorgen. Ze zoekt nu iemand die de baby kan voeden, totdat hij geen melk meer nodig heeft en zelf kan eten. Dat kunt u doen! Ik heb de prinses verteld dat ik iemand weet die dat kan doen en ik moest u halen. Komt u snel mee? Dan, dan...” Mirjam voelt een brok in haar keel. “Dan mag hij mee naar huis!” Mirjam en moeder lopen dezelfde weg weer naar de rivier. Maar nu veel sneller! Naar de prinses toe. Naar de baby.

Daar staat de prinses, ze geeft het mandje aan moeder. “Neem hem mee en voed hem voor mij. Ik zal u er loon voor geven.”

Mirjam en moeder lopen terug naar huis, met de baby. Wat een wonder! Nu mag niemand de baby kwaad doen. Nu geeft het niets als hij huilt en anderen het horen. Nu mag hij opgroeien, totdat hij groot genoeg is om zelf te eten. Dan moet hij naar het paleis. Hij zal het leven krijgen van een prins.

Drie jaar lang mag Jochebed zorgen voor haar zoon. Drie jaar mag ze hem voeden. Drie jaar krijgt ze hem terug van de Heere. Wat zorgt de Heere toch goed voor Zijn kinderen. Hij redt hen keer op keer. Drie jaar lang vertelt Jochebed haar zoon over de Heere. Ze vertelt hoe het volk van Israël in Egypte is gekomen. Ze vertelt van Adam en Eva, Noach, Abraham, Izak en Jakob. Ze vertelt over de zonde die in het hart van de mensen woont. Jochebed vertelt dat de Heere, Die de zonden wil vergeven. Ze vertelt over de Verlosser, Die eens zal komen. Ze leert haar kind bidden. Wat is Jochebed dankbaar dat ze dit mag doen. Dat ze haar kleine jongen over de Heere mag vertellen. Wat een wonder!

Weet je dat dat ook bij jou gebeurd is? En dat het nog steeds gebeurt? Je hoorde over de Heere vertellen, toen je nog heel jong was. Je werd gedoopt, er is voor je gebeden, toen je er nog niets van begreep. Je vader en moeder hebben je leren bidden. Waarom gebeurde dat allemaal? Zodat je de Heere zult leren kennen, zodat je Hem zult liefhebben.

Drie jaren gaan voorbij. Dan komt de dag waarop Mirjam afscheid moet nemen van haar broertje. Mirjam kijkt haar moeder en broertje na. Daar gaat hij. Nu moet hij bij hen vandaan. Mirjam is verdrietig. Ze weet dat haar kleine broertje nu verder zal opgroeien in het paleis van Farao. Daar zal hij leren en horen over afgoden, dingen die niet goed zijn. Zal hij dat geloven? Zal hij de Heere vergeten? Hij is nog maar klein en nu zal niemand hem meer over de Heere vertellen. Moeder komt weer thuis uit het paleis. Ze is alleen. Ze begint te vertellen. “De prinses is zo blij dat ze hem nu bij zich heeft. Ze heeft hem een naam gegeven. Hij heet Mozes. De prinses noemt hem zo omdat ze hem uit het water heeft gehaald.”

Het is stil in het huisje. Steeds denkt Mirjam aan haar broertje Mozes. Hoe zal het met hem gaan? Maar dan denkt ze terug. Wat heeft de Heere wonderlijk voor Mozes gezorgd toen hij geboren werd. En toen ze hem in het mandje in de Nijl hadden gelegd. Zou de Heere haar broertje dan nu vergeten? Vader en moeder kunnen nu niet meer voor hem zorgen. Maar de Heere wel. Hij is getrouw.

Achtergrondinformatie bij het Bijbelgedeelte

Tijd waarin Mozes werd geboren

De geschiedenis van Mozes begint in Exodus. Exodus betekent in het Grieks ‘uittocht’. Mozes wordt geboren in een tijd van verdrukking. Egypte heeft de nieuwe farao. En die nieuwe farao die weet niet meer van vroeger, van de tijd van Jozef. De nieuwe farao kijkt met argusogen naar dat volk van Israël, dat woont in het land Gosen. Op termijn vormt dat snelgroeiende volk een gevaar voor zijn eigen land, voor zijn eigen volk en voor zijn eigen macht. En dus laat hij ze heel hard werken. Als slaven, als dwangarbeiders. Maar tot zijn grote frustratie merkt hij dat het niet helpt. Ze krijgen juist meer kinderen. De Egyptenaren verafschuwen het volk van Israël. Dan komt de vreselijke opdracht om alle jongetjes te doden.

Zijn ouders zagen dat hij schoon was

Stefanus zegt in Handelingen 7: 20 dat Mozes schoon was voor God. Zijn ouders hebben gezien dat God iets bijzonders voorhad met dit jongetje.

In Hebreëen 11: 23 wordt dat nog duidelijker uitgelegd: het was door het gelóof, dat ze zagen dat het een bijzonder kindje was. *Door het geloof werd Mozes, toen hij geboren was, drie maanden lang van zijn*

ouders verborgen, overmits zij zagen, dat het kindeken schoon was; en zij vreesden het gebod des konings niet.

Biezen

Met dit riet wordt het bekende papyrusriet bedoeld. Men maakte er ook 'papier' van en zelfs boten. Papyrusriet is een paar meter hoog en zo dik als een vinger. Volgens de Egyptenaren beveiligd het tegen krokodillen. Het Hebreeuwse woord voor het mandje is hetzelfde als gebruikt wordt voor 'ark'. Jochebed zet het mandje tussen het riet. Doordat het mandje dezelfde kleur heeft, valt het niet snel op voor roofdieren. Ook was het een veilige plaats in de Nijl. Anders zou de prinses zich er niet wassen. Aan de oostelijke grens van het land Gosen was een veilig deel.

Mozes als type van Christus

In Hebreeën 11 worden maar liefst zes verzen aan Mozes gewijd. Dat is. Hij stond als een middelaar tussen het volk en de Heere. Als het volk opstandig was en de Heere Zijn volk wilde verdelen, dan trad Mozes tussenbeide. Dan bad hij tot God om lankmoedig te zijn en in genade neer te zien. Zo is Jezus voor Zijn volk. Een tussentreder, een voorbidder en een volmaakte Middelaar Die Zijn bloed gegeven heeft voor zondaren. Het bloed van Jezus Christus reinigt van alle zonden!

Feiten over Mozes

- Geboren in de dertiende eeuw vóór Christus
- Mozes betekent: Uit het water getogen
- Getrouwd met Zippora uit Midian
- Komt uit de stam van Levi
- Schrijver van de eerste vijf Bijbelboeken
- De wet ontvangen op de Sinaï (Tien Geboden)

Belijdenisgeschriften

Zondag 10 vraag en antwoord 28

Waar toe dient ons dat wij weten, dat God alles geschapen heeft en nog door zijn voorzienigheid onderhoudt?

Dat wij in alle tegenspoed geduldig, in voorspoed dankbaar zijn mogen, en in alles, dat ons nog toekomen kan, een goed toevorst hebben op onzen getrouwen God en Vader, dat ons geen schepsel van Zijn liefde scheiden zal, aangezien alle schepselen also in Zijn hand zijn, dat zij tegen Zijn wil zich noch roeren, noch bewegen kunnen.

Zondag 40 vraag en antwoord 105

Wat eist God in het zesde gebod?

Dat ik mijn naaste noch met gedachten, noch met woorden of enig gebaar, veel minder met de daad, door mijzelf of door anderen ontore, hate, kwetse of dode; maar dat ik alle wraakgierigheid aflegge; ook mijzelf niet kwetse of moedwilliglijk in enig gevaar begeve; waarom ook de Overheid het zwaard draagt om den doodslag te weren.

Artikel 36. Van het ambt der overheid

Wij geloven dat onze goede God, uit oorzaak der verdorvenheid des menselijken geslachts, koningen, prinses en overheden verordend heeft; willende dat de wereld geregeerd worde door wetten en politien, opdat de ongebondenheid der mensen bedwongen worde en het alles met goede ordinantie onder de mensen toega. Tot dat einde heeft Hij de overheid het zwaard in handen gegeven tot straf der bozen en bescherming der vromen. En hun ambt is, niet alleen acht te nemen en te waken over de politie, maar ook de hand te houden aan den heiligen kerkendienst; om te weren en uit te roeien alle afgoderij en vals godsdiens, om het rijk van den antichrist te gronde te werpen, en het Koninkrijk van Jezus Christus te doen vorderen, het woord des Evangelies overal te doen prediken, opdat God van een iegelijk geëerd en gediend worde, gelijk Hij in Zijn Woord gebiedt. Voorts, een ieder, van wat kwaliteit, conditie of staat hij zij, is schuldig zich den overheden te onderwerpen, schattingen te betalen, hun eer en eerbied toe te dragen, en *hun gehoorzaam te zijn in alle dingen die niet strijden tegen Gods Woord*; voor hen biddende in hun gebeden, opdat hen de Heere stieren wille in al hun wegen, en dat wij een gerust en stil leven leiden in alle godzaligheid en eerbaarheid. En hierin verwerpen wij de wederdopers en andere oproerige mensen, en in het gemeen al degenen die de overheden en magistraten verwerpen en de justitie omstoten willen, invoerende de gemeenschap der goederen, en verwarren de eerbaarheid, die God onder mensen gesteld heeft.

Handleiding bij de werkboekjes

Antwoorden bij werkboekje -10

Wie zegt het?

Trek een lijn naar de juiste persoon. Bij elke persoon horen twee uitspraken.

"Ik verberg mijn zoon tussen het riet"	De moeder van Mozes
"Ik wil dat alle jongetjes in de Nijl worden gegooid."	Farao
"Ik blijf in de buurt van mijn broertje."	Mirjam
"Ik wil voor dit jongetje zorgen."	De prinses
"Ik verstop mijn zoon, de Heere heeft een bijzonder plan."	De moeder van Mozes
"Ik ben blij dat mijn moeder nog voor hem mag zorgen."	Mirjam
"Ik wil niet dat het volk Israël groter wordt."	Farao
"Ik heb hem uit het water gehaald."	De prinses

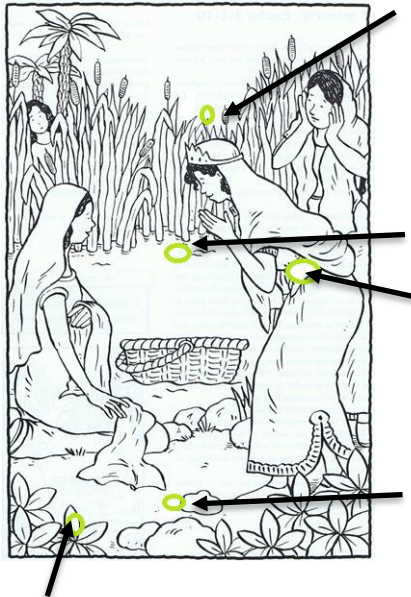
Geheimschrift

Uitkomst: Vertrouw op de Heere met uw ganse hart.

Welkom!

- Hoe zie je dat Lynn welkom is?
Er hangen slingers. Oom en tante hebben felicitatiekaarten gekregen. De hele familie is blij.
- Bij wie was Mozes welkom bij zijn geboorte? Hoe weet je dat?
Bij zijn ouders, zus en broer. Mozes' ouders zien door het geloof dat het een bijzonder kindje is. In de Bijbel staat dat zij zagen dat het kindje 'schoon' was. Mozes is welkom bij de Heere.
- Bij wie was Mozes niet welkom bij zijn geboorte? Hoe weet je dat?
Farao, hij wilde dat alle jongetjes in de Nijl werden gegooid.
- Hoe heeft Mirjam zich gevoeld?
Blij, bang, verdrietig, verwarrende gevoelens.

Zoek de verschillen

Antwoorden bij werkboekje +10

Wie zegt het?

Je kunt kiezen uit de volgende namen: de moeder van Mozes, Mirjam, Farao en de prinses. Elke naam mag je twee keer gebruiken.

“Ik verberg mijn zoon tussen het riet”	De moeder van Mozes
“Ik wil dat alle jongetjes in de Nijl worden gegooid.”	Farao
“Ik blijf in de buurt van mijn broertje.”	Mirjam
“Ik wil voor dit jongetje zorgen.”	De prinses
“Ik verstop mijn zoon, de Heere heeft een bijzonder plan.”	De moeder van Mozes
“Ik ben blij dat mijn moeder nog voor hem mag zorgen.”	Mirjam
“Ik wil niet dat het volk Israël groter wordt.”	Farao
“Ik heb hem uit het water gehaald.”	De prinses

Zoek op in je Bijbel

De volgende vragen kun je beantwoorden door de tekst die achter de vraag staat op te zoeken in je Bijbel.

1. Welk bevel gaf Farao? (Exodus 1 : 22)
Al de zonen die geboren worden moeten in de Nijl worden geworpen.
2. De ouders van Mozes heetten... (Numeri 26 : 59)
Amram en Jochebed
3. Mozes wordt geboren uit de stam van... (Exodus 2 : 1)
Uit de stam van Levi.
4. De zus en broer van Mozes heetten... (Numeri 26 : 59)
Mirjam en Aäron
5. Mozes betekent? (Exodus 2 : 10)
Uit het water getogen.

Welkom!

- Hoe zie je dat Lynn welkom is?
Er hangen slingers. Oom en tante hebben felicitatiekaarten gekregen. De hele familie is blij.
- Bij wie was Mozes welkom bij zijn geboorte? Hoe weet je dat?
Bij zijn ouders, zus en broer. Mozes' ouders zien door het geloof dat het een bijzonder kindje is. In de Bijbel staat dat zij zagen dat het kindje 'schoon' was. Mozes is welkom bij de Heere.
- Bij wie was Mozes niet welkom bij zijn geboorte? Hoe weet je dat?
Farao, hij wilde dat alle jongetjes in de Nijl werden gegooid.
- Hoe heeft Mirjam zich gevoeld?
Blij, bang, verdrietig, verwarrende gevoelens.

Door het geloof

24. Door het geloof heeft Mozes, nu groot geworden zijnde, geweigerd een zoon van Farao's dochter genaamd te worden;
25. Verkiezende liever met het volk Gods kwalijk behandeld te worden, dan voor een tijd de genieting der zonde te hebben;
26. Achtende de versmaadheid van Christus meerderen rijkdom te zijn dan de schatten in Egypte; want hij zag op de vergelding des loons.

- Wat lees je over Mozes?
Hij weigert een zoon van de dochter van Farao te zijn. Hij kiest voor een slechte behandeling samen met het volk van Israël. Hij mag zien op de Heere Jezus. Daar vindt Mozes al zijn rijkdom.
- Wat is het verschil tussen leven aan het hof van Farao en leven met het volk van God?
Leven als een prins of leven als een slaaf.
- Kun jij de keus van Mozes begrijpen?
Praat met de kinderen over de mogelijkheden die Mozes als prins had. Laat kinderen zeggen wat zij daarvan vinden. Lijkt het hen een moeilijke keus?
- Lees de kanttekening eens bij vers 26 over 'de vergelding des loons'. Wat betekent dit vers?
Zie kanttekening. Mozes wist dat zijn geluk niet hier op aarde was, maar in de hemel, bij God. Mozes heeft de Heere Jezus niet zelf gekend. Maar hij kende de Heere wel. Hij wist dat de eeuwige zaligheid zijn beloning zou zijn.
- Wat leer jij uit dit vers?
Eigen antwoord van de kinderen.

Geheimschrift

Uitkomst: Vertrouw op de Heere met uw ganse hart.